

[PŁOCINA *sb f*

A sg płocinę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pręty, wiklina do wyplatania płotów, tratew itp.: Ktho Imienie swoié prąciem grodzi/ ma ku gruntowi swoiemu/ kónce prącia/ álbo iáko zową/ płocinę obráćć: áby przez tho znano/ iże ón płot iemu należy. GroicRejestr L3v (Linde).

Synonim: prącie.

Cf [PŁOTO], [PŁOCIE]

KW